

на сесії Верховної Ради в обговоренні проекту бюджету на 1993 рік

Group	Proportion	Index
1	0.10	1.00
2	0.20	1.00
3	0.30	1.00
4	0.40	1.00
5	0.50	1.00
6	0.60	1.00
7	0.70	1.00
8	0.80	1.00
9	0.90	1.00
10	1.00	1.00

І коли головуючий на засіданні Іван Плющ запропоку-

Відразу за тм депутати
перейшли до ухвалення Пос-
танови, яка визначає шляхи

Ігор ГРУШКО,
Сергій ДАНИЛЕНКО.

про міжнародне становище і

Сергій ЛАВРЕНЮК.

[illegible]

1000

•

Завісав
Сергій ЛАВРЕНЮК.

1. _____, _____, _____

І коли головуючий на засіданні Іван Плющ запропону-

10 АВГУСТА 1993 ГОДА. № 87 (387)

ЗНАДІСЮ НА ПІВНІЧНІЙ СІВЕРНОСТІ

Не запровадивши голоси Всенітських зборів народних представствів 115 натов до Китаю відбувся делегація Верховної Ради України. Кореспондент телеграфічного агентства Сінхуа Шен. Фалес оповідає Голову Верховної Ради І. С. ПЛОЩА, який очолює делегацію, відповісти на деякі запитання, що цікавлять читачів газети.

— Шановний Голово, дякую за відвідування КНР. У Києві з великим інтересом чекають цього візиту. В чому Ви бачите основу його мети?

— Ми з задоволенням прийняли запрошення відвідати Китай і сподіваємося, що наш візит сприятиме розвитку дружніх взаємовідносин і співробітництва між народами наших країн. Особисто мені ще не вдалося побувати в Китаї, тому я знаю про нього менше, ніж ви. Але в Україні з великою повагою ставляться до китайського народу, до його величезної країни, що займає гігантське місце в світовій політиці, світовій цивілізації.

Мені добре запам'ятовується зустріч з делегацією Всенітських зборів народних представств, яка перебувала в Києві в останній раз, тобто у працював Головою Київського обласного комітету з заступником Головою Верховної Ради. То був час, коли ще по-справжньому не наставло розривів у відносинах між Радянським Союзом і нашими країнами. Розмови йшли дуже конструктивно, стримано, але по їх замісті можна було відчувати, що вже тоді у вершинній і прогресивній громадськості Китаю виникли сумніви щодо догматичного чинення марксистсько-ленінської та такої ж підходу до відношення в принципі.

Наші гості говорили, що перед китайськими народами стоїть дуже складна проблема — продовольство. У країні понад мільярд жителів, і чисельність населення щороку зростає. Як забезпечити його продуктами харчування? Як налагодити розподіл продукції на перші кроки у здійсненні аграрної реформи, про перетворення, що розпочиналися в інших галузях економіки.

Минуло не так багато часу, і сьогодні ми бачимо, що становище в Китаї з продовольством значно поліпшилося. Відбулися певні зміни не тільки в аграрній галузі, а й у цілому в економіці. Невідомо, чи в Китаї досягнуто соціально-економічної та політичної стабілізації, є прогностичні сфери справляючі в бік подальшого. Це бачили представники України, які побували в останній час у цій країні.

Наші парламентарні делегати, особисто мені дуже цікаво дізнатися, як саме, яким шляхом вдалося китайським народам досягти таких успіхів. Ми знаємо, що він трудовий, але все ж таке важке життя, яке не дає нікому тривати так довго у аграрній галузі, як переживає КНР у минулому, китайське керівництво зуміло виробити стратегію реформ і тактику їх здійснення, що дозволило забезпечити постійне підвищення добробуту народу.

Ось і задумуюсь, ставляюся. Адже в Україні принаймні економічний умови не гірші, ніж в Китаї. І народ наш трудівний, енергійний. Але у нас, на жаль, поки що зникаються різні виробничі, залишається керівництво його структур, до того ж виробничі економічні реформи, затримуються пошуки шляхів виходу з кризового стану.

Наші радикальні демократи мусувати збиту карту, мовляв, у тому, що країні опинилася у кризовій ситуації, винні наші керівники політичні комуністи. Я так не думаю, що так, що трапилося без нас у Китаї. Українці. Один не може погодитися з твердженням, що саме їх провиняє в тому становищі, яке склалося. Ні, винна вся система, що існувала, при якій вони змушені були робити те, що у підсумку виявилось далеко не правильним.

Знайшовши, в комуністичній РСР багато сил і гонінь вихралося на те, щоб утрумувати паритет у соціалістичній, бо тривало протиріччя двох систем. Але принцип був не тільки в цьому. У Китаї, на жаль, не було такої системи управління виробництвом і суспільством, що існувала десятиріччя, і все, що з цим було пов'язано, не могло конкурувати з ринковою, вільною економікою. І хоч у той час постійно говорилось про економічний прогрес, який відбувався, і який здійснювався, в цих словах не було правди. Бо без економічної свободи не було свободи загальної. А економічна свобода могла бути тільки вільною системою виробництва, коли кожен самостійно управляв формою власності і цим у переконанні і практичній реформі, що здійснюється в останні роки у нашій країні. Для нас дуже важливо подивитися, як йдуть у Китаї реформи, що дозволяють економічно розвивати економіку і підвищувати життєвий рівень людей.

— Після встановлення дипломатичних відносин між нашими країнами в січні 1992 року, після візиту в Україну Президента до Китаю вів другий візит І. С. ПЛОЩА. Як ви оцінюєте співробітництво розмовляючи? У яких галузях, на ваш погляд, Китай і Україна можуть у подальшому здійснювати співробітництво? Як форми співробітництва можливі між Всенітськими зборами народних представств і Верховною Радою України?

— Минуло трохи більше року з того часу, як між Україною і Китаєм були встановлені дипломатичні відносини. За цей період, на мій погляд, зроблено помітний крок у налагодженні двосторонніх і взаємодіючих співробітництва. Під час візиту до КНР Президент України Леоніда Кравчука було досягнуто ряд важливих угод і підписано документи, що стали для цього промисловою основою. Було досягнуто і взаємодіючого співробітництва, в тому числі й в економічній сфері. КНР і Україна як дві держави підтверджують свої прагнення будувати відносини на основі принципів відносин поваги суверенитету і територіальної цілісності, неутрачання у сутності і справді однієї рівності та взаємної вигоди. Обидві сторони мають намір докласти необхідних зусиль для подальшого розширення і поглиблення двостороннього взаємодіючого співробітництва в економічній, культурній та інших галузях.

Можна сказати, але діють підписані в Пекіні угоди про економічне співробітництво, про взаємний захист інвестицій та інші. У перспективі у нас, гадаю, є широкі можливості для взаємодіючого співробітництва. Китай може бути науково-технічним розробником, що в Україні, у нас створено потужний науково-технічний потенціал з таких прогресивних напрямів, як виробництво особисто м'яких сплавів, полупровідників, металів, розвиток космічної техніки та інші. Наші члени мають дослідження світового рівня. І можна було б подумати, як спільними зусиллями використувати їх на практиці.

Для нас важке інтерес до Китаю у виробництві товарів народного споживання, побутових та інших товарів. Ми хотіли створити сприятливі умови для китайських інвестицій в українську економіку на взаємодіючій основі, шукати такі форми в сфері торгівлі, які б задовольняли обидві сторони і відповідали нашим можливостям.

Що стосується міжпарламентських зв'язків, то у минулому році було створено робочий комітет. У сфері в Україні побував делегація Всенітських зборів народних представств на чолі з заступником Голови Постійного комітету ВЗНП Сайфуддином Абдуллієвим. Відбулися цілісні зустрічі в обидві сторони. Раді, підписали комунікати. Китайські гості згадалися з життям в Україні, демократичними процесами, що відбуваються.

Хотілося б, щоб нинішній наш візит до Китаю поглибив поглиблення двостороннього співробітництва в різних напрямках. Ми сподіваємося, що наші делегати зможуть ближче ознайомитися з практикою, методами роботи Всенітських зборів народних представств, докласти про форми міжпарламентського співробітництва. Ми сподіваємося, що вони дістануть той, який прокоментувати ціле справимо на рівні постійних комісій і депутатських груп. Саме вони започаткують відносини правових актів, що регламентують процеси, які відбуваються в країні. Що стосується України, то ми тривалий час жили в суспільстві, де правили особи, а зараз був на другому етапі. А тепер же будемо демократичною державою, де мають панувати закони, а особи не мають права втручання. І тут ми йдемо і добираємося до неухильного дотримання.

Парламент України створює законодавчу базу для поглиблення політичних реформ. Триває робота над новою Конституцією. Ці процеси у минулому році було виконано на екстеріорі обсягом. Нинішній візит, з врахуванням великої кількості одержаних пропозицій, буде необхідним обговорювати у Верховній Раді. Одноразово розробляються закони про вибори до вищого законодавчого органу та місцевих представницьких органів, а також про демократичній основі. Намагаємося врахувати особливості, традиції України і досвід інших держав. У Китаї наші делегати будуть торкнутися основних принципів взаємовідносин між місцевими представницькими і виконавчими органами.

— Ви вже назвали ряд тем, що нерівноважні наших країн було віднести ряд документів важливого значення. Але майже доводилося чути, що деякі угоди анимуються доповіді, як хотілося б. Як заохочує можуть бути взаємодіючі сторонами для поглиблення справ?

— Знаючи, ми були в Раді, але з обов'язком сторін адекватно зробити більше з того, що спільно мав. Особливо у розвитку економічних, науково-технічних та торговельних зв'язків. Але до одних досягнутого у поставленні б стримано. Силу відіграє, що ми з боку Верховної Ради, Президента і Кабінету міністрів, а з боку інших політичних сил не мають настороженості чи сумнівів у необхідності поглиблення між державними відносинами.

Провести ми зробили певну зупинку на те, що Україна в цей період тільки закладає підвалини своєї державності. У досить складних умовах доводилося працювати.

варті уряду. А парламент повинен був за короткий строк направити певну кількість законів та інших документів, готувати законну основу для політичних та економічних реформ.

Ми прагнули сприяти тому, щоб взаємні відносини були початок від підтримки, виробничих і змагальних між ними. Важливо не стримувати їх ініціативу, створювати необхідну базу для взаємодіючого співробітництва інвестицій, розвитку торгівлі з цим метою Верховна Рада прийняла Закон про зовнішньоекономічну діяльність, про іноземні інвестиції та їх захист, про вільне регулювання та ряд інших актів.

Натемно, далеко не все робили наш орган виконавчої влади, щоб виконати інвестиційні, банківські, і митні та підприємств, які і створює діючі угоди, дею неосередити, не хотів розвинути. Хоч деякі вже знайшли партнерів в Україні. Створено 15 спільних підприємств. Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі-промислової палати України останнім часом активізує сприяють налагодувати потягати наших діючих людей з організаціями та фірмами КНР. До речі, відносна з парламентською делегацией до Китаю працює група українських підприємств.

— Засобом масової інформації, окрема російська поліція, що оцінює політичне обставлення в Україні надійде до тієї, яке склалося в Росії. Що на це скажете?

— У подоланням, про які ви згадуєте, є доля громадян. Процеси, що йдуть в Україні, це не тільки внутрішній період становлення нової державності, ставлення до нього і тут, і там неодноразово. Є певні сили, на думку яких причини всієї усталення в тому, що розвивалося Радянська СРСР, з'явилися, біда не в тому, що розвивалося економічно у політичному плані, а в тому, що руйнується економічний союз, економічні зв'язки між країнами СНД. Будемо відверті, політичний союз ніколи не був міцним. Він тримався на стрічній силі, на основі всього того, що кожен з адміністративно-командного, тоталітарного системою. І ретельно ці пізніше всі все одо розпалося б.

Інші справи — економічний союз. За роки радянської влади різні країни, різні народи, різні мови, різні культури, різні економіки, що руйнування зв'язків веде до ларчально економіки. А протягом останніх літ року економічні зв'язки між Росією і Україною серйозно порушилися. Завдяки процесам, які відбуваються в Україні, вважало, значно більше. Ада Україна не мала власних фінансово-арендних, банківської системи, прикормлення і митних союзів. І в якій молодій державі треба було починати їх створення.

Якби з боку нерівності Росії було доброзичливе ставлення до цих процесів в Україні, то ми б спирали, як хоча б не зважало утворення в нас атрибути державності. А виконано нерівно інше. Нам довели в тому, що не погоджувалися не єдиний економічний, культурний, економічний, прозорі кордони. І в той же час забезпечували в московських банках розрахунок українських підприємств з російськими, першими встановили високі митні податки, в останніх часів різко підвищили ціни на нафту та газ.

Нас неможливо те, що в певних політичних колах Росії проявляється великодержавний, промисловий настрої. Не тільки на митниці, а засобом масової інформації, але й у парламентах, президентських структурах виконують територіальні претензії до України, зокрема порушують питання про статус Криму, Севастополя, беззадумно претендують на деякі власності, що є на території України. Не кучки вже про набірвання справляло розділення української мови з російською, української мови з російською. Все це, звичайно, негативно позначалося на економічних та інших взаємовідносинах.

Ми — це те, що у Росії настала політична стабільність, полізуватися економічне становище, бачимо, що в Україні робить і робить, але в Україні бачимо б більше розвинути політичні і соціально-економічні питання. На мою думку, у конфронтації між парламентами і Президенти Росії, що загинула, не вдалося зробити перелом. Якщо б з боку України було зазано все, що стосується економічних реформ, і кожна вели до стабілізації виробництва, а не до збільшення кількості народу, то Президент має би широкі можливості, а не було б проблем, то з Хасбулатовою, думаю, було б помітним позавантажати прагнення повернутися до вчорашнього дня, до адміністративно-комуністичної системи, як йому дуже припущу. При такій ситуації в Росії, як в Україні, а в Україні, безумовно, виграє би Єльцин, а програє Хасбулатов.

Насправді ситуація в Росії неоднозначна. Я сказав би, там діють непрості, глибокі процеси, у яких на поверхні видніше дії українських прихильників. А центр це єгипетське, по-справжньому не проявляє себе. Щось подібне спостерігається і в Україні. Будемо сподіватися, що здорові демократичні сили проявлять більше активності і їх підтримає більшість народу.

— Впевне спасибі за інтерв'ю. Бажаю успіхів у здійсненні Вашого візиту до Китаю.

Продиктовано в номер

КРИМСЬКА УРГІ — ПРО ЧОРНОМОРСЬКИЙ ФЛОТ

В квітні Кримська крайова організація Української Республіканської партії приступила з задоволенням до останніх подій на Черноморському узбережжі і у зв'язку з цим Міністерство оборони Росії приймає односторонній акт про встановлення ЧОП від кораблів українського флоту біля берегів Криму, корабель без відома Президента України а район грузинсько-абхазького конфлікту, а також не виключаючи можливість виникнення війни.

У зв'язі тимом говорить, що Ісмет наміста міністра оборони РФ № 16 від 23.05. 1992 року як те, що ЧОП входить до складу Збройних сил РФ, які є частиною російських військ Донбасу й Лівану й Демократичній й Ліванській угруповувань.

Кримська крайова організація УРП вважає, що треба дотримуватися загальної угоди між державами, яка була підписана 8 вересня 1992 р. і визначити статус ЧОП у складі ЗС України або визнати його флотом

ПРО ДОЛЮ «ЧЕРВОНОЇ БУДІ»

Дітяч української культури, серед яких А. Мокренко, І. Дзюба, Д. Павличко, Л. Таток, П. Мовчан, І. Драч, надіслали спеціальні звернення до представників Президента України в Донецькій області Ю. Смирнова. Йдеться про дозвіл на проведення у Донецькій області Всеукраїнського фестивалю «Червона рута» 29 травня

Мешканці Домашків, підтримують у зваринні, дискусії, пісні, щоб у нашій місті відбулося свято «Вісник свято» — як духовна розрада у цей напівжовтий час. До того ж, відділ хомістер буди вісник, дирекція фестивалю та викладачі з місцевого бюджету жодних витрат. Відбудеться концерт-реквієм нашіх загинувших хомістерів, під час якого виконають пісню «Вісник» Тараса Шевченка. Місцеві артисти й рух ополісників мораторія на всі ювілейні акції під час фестивалю. Звариння знімаються словами: «Хочемо вірити у Вашу згоду на вні поваги на лише до української культури, а й до мешканців».

ПОЧИН ГРИГОРЯ

Запорізький «Меморіал» звернувся до інвалідів війни фірми мистецтва пропонує професійна сподоби зображення вартість яка є чотирнадцять тисяч гривень, рівнозначних стільки ж грошима.

Перші 50 тисяч карбованців переказала на рахунок №17001918 а обидвиги Української фірми «Vis a vis» (директор Артур Григорин).

Промислові гіганти поклали помічати, незважаючи на те, що вони мають «Запорізьксталь», власний завод, а не «Дніпропетровськ». У 1937 році бунт розпочався серед робітників та керівників.

НА КУПОЛИ КУПОНІВ НЕ ШКОДУЮТЬ

Вперше після Жовтнявої революції на Східній Україні беруться за зведення величюного храму. 9 квітня глава Української православної церкви — Московський патріарх Володимир (Сабодан) освятив перший камінь, з якого почалося будівництво Сєнто-Володимирського кафедрального

висота я'ятигланого храму досягатиме 60 метрів, яодночасна він зможе вмістити яісторичні тисячі ларакіон. Зводиться собор на нападні конгт.

ФОТОФАКТ

Невідомим німецьким солдатам

На фото: показание катя на моруи

Online

НАЙБІЛЬШИЙ У СТОЛИЦІ

Два десятиліття тому на місці Ленінградського району, де колись жила і пшениця і, нажаль, збирали добрі врожаї, до міста було придано кілька мальовничих саверідних сіл і селищ. Район нараховував тоді 166 тисяч жителів. Тепер тут, у найпромисловішому районі столиці і найпотужнішому за науковим потенціалом, меш-

кає 340 тисяч кивн. У школах навчається 38795 учні, живе 60000 пенсіонерів. Як усього, є проблеми з соціальним захистом населення, з житлом і сьогоднішніми умовами життя. Як повідомив на зустрічі в кабінеті масової інформації у зв'язку з двадцятиліттям представник Президента України в районі Д. Болгаров, — яким з'являтимуться

Резонанс

ХТО ДИВИТИМЕТЬСЯ НА СОНЦЕ?

Заручившись, шпанома не
дакція Хуче, допомогти ан
тині, яку спитала страшен
хвороба. Що це таке, я зна
всім. У 1989 році після за
кінчення школи, вступила
всім відразу моря, мати, а
було лише 45 років. Я за
лишилася з 70-річною бабу
ся, сама ж була 30 років.
Але, промучившись били не
закінчилися. В 1990 році, за
хворів і я. В 1992 р. потра
пила до лікарні відкрити
смерть. Після цього, життя
визначила мені дві групи
інвалідності з висловом
«непрацездатність». З 1989 р.
писала до багатовладних
установ, але не отримала
заспокоєння. Після, Херсон
з проханням надати мені ма
теріальну допомогу, писав
до вашої газети. Але зали
шилася в тому ж стані, не
маючи нічого не прощати. Ма
9200 кулеви пенсії як гру
пи сірово-інвалідів і купу
мені тепер на життя виста
вляють гроші, але не дають
жодної допомоги. Не маю
власної радіопередачі «Життя
паді», надіслав мені Саво
реліе. Проглядавши, я зрозумі
ла, чому мені не дають гро
ші, насправді «Пріяті»
буває дуже дано, бо кожен
може просити одержувати
дані: «Товж ув, чого тільки
хочу».

люди, те саме зніти б не вважали. А як же то хотів використати допомогу у країні, де, хоч і яє має право нашої потреби в яїї і без неї живу досі. Сам же і не раз обминув в газеті подоби прохання. Хоч у яїї не має потреби, а в країні, де ми живемо, мовилося про життя людей, які не прожити на своїй іде їй тх 19 років, щіє живе яїї. Сьогодні, щіє після загального читання Савелівської яїї до руху, щіє приїї до руху, щіє випадково побачив що заміну. Прочитав і сумно стало. Захотілося допомогти дитині. Хотів їти на роботу, та згадав, що там беруть 15 вірств за переказ. А для мене не те іє зайві гроші. Тоді придумав надіслати до вас

вам кляпоти. Дуже б хотіло
ся, щоб дитину вирядували
Хвороби танких малих дітонь
то біда не тільки батьків,
то біда України. Не хоті
би я, щоб у ХХІ столітті в
Україні залишилися тільки
пенсіонери та інваліди, а всі
молоді відійшли до Бога ра
ніше своїх батьків. А так
можливо, і це страшно.
нашому селі пенсіонерів та
інвалідів вже більше, ніж ро
бінників. Багато молодих па
померло, а їхні батьки чи
живуть і досі домагаючись ону
нів-сиріт. Сумую стая від дум
ки, що ми будемо дивитися
на сонце, більше, ніж наші
батьки.

Анатолій НАСТЮХІН.
Херсонська область,
Каланчацький район,
село Розсошань.

Такий лист надійшов до редакції у відповідь на матеріал «Хочу на сонце подивитися», де йшлося про пестування Олександра Феє, який захворів на гострий лейкоз. Лист був не єдиний, але от ті тисячі купонів, вкладених до копії, зрушували не менше, ніж текст. Ми хотіли хотіли все, до останнього карбованця, діяти за визначеним, щоб, тому заздалеку по телефону з батьками Олександрою, дізналися... зовсім недавно дівчинки не стало на цьому світі.

Кримінальна хроніка

ЗДОРОВІ НАВІТЬ ДУЖЕ

Відділ захисту економіки від злочинних посягань Амур-Нижньодніпровського РВВС Дніпропетровська завершив операцію «Благодіяння».

Громадська організація «Здорова поведінка» заласала прилучити молодь до цінностей духовної та фізичної культури. Група з п'яти чоловік знайшла для цього й спонсорів — МП та підприємства з обмеженим відповідальністю «Буддифект», «Крутизор», «Сирена», «Легіон» та інші. Все це на рахунок «Здоро-

вого покоління» було передана 34 млн карбованців. А потім «благодійницький» робин так видавляв своїм підопічним лиш 3 мілліарди, а решту присвоював. Сума присвоєного — понад 28 млн карбованців. І це тільки за три місяці існування «Здорового покоління». Життя в'язів мажоритарії доведеться скоро аби поставити перед судом. Смир

Ольга ДАНИЛЕНКО

Коротко

БАГАТООБЦЯЮЧА АКРЕДИТАЦІЯ

Державна атестаційна комісія, що перевіряла діяльність Чернівецького університету імані Юрія Федьковича, одностайно вирішила: присвоїти вузові четвертий, тобто найвищий рівень акредитації. Такої честі в Україні поки що удостоїлася лише Києво-Могилянська академія.

Могилівська академія.

Відітлер ЧДУ зможе в усіх спеціальностях стаціонарно готувати магістрів наук. Крім того, вона одержав право самостійно асистувати терміном навчання для студентів, відкривати аспірантуру і докторантуру, присвоювати вчені звання і ступені, створювати в своєму складі навчальні заклади на підготовці та перекваліфікації спеціалістів.

З цього бону, ці права висувають додаткові вимоги перед нелегітимом. Університет в першу чергу мусить подбати про те, щоб асистент ним диплом відповідав зарубіжному рівню.

**ЗРОБИТЬ ВЕЛИКДЕНЬ
СВЯТОМ**

Розпорядженням представниці, Президента у Закарпатській області Михайла Крайла вивідлено 10 мільйонів карбованців на великодні подарунки інвалідам, людям ложиного віку, малозабезпеченим та багатодітним сім'ям. Відділ соціального забезпечення на місцях зобов'язаний придбати на ці шості набори з основних продуктів харчування, де 6 рошно має бути обов'язковим включення свинини.

А заравом Михайло Крайко та голова обласної Радн ринцеве завернувся до архієреї православної та греко-католицької неконфесій єпископів Єфимів та Іовина із вивком припинити чварн доводило розділу культвх споруд та церковного майна, вбк зустріт Воскресіння Христове і муні та злагоди.

Микола ГОРВАТ.
Закарпатська область.

Як оплачується робота в дні Різдва Христового і Трійці?
С. РАЙСЬКИЙ.

Міте,
дітлоді зі ст. 73 КЗпП. Умр
нін робота є провадженн
дітлоді сивачі сичія —
Радша Христового, одного д
(медіал) — Трійці, одного д
(медіал) —
іх знаменні діл роботи допусн
ються лише там, де припинен
ні їх неможливі з причин
іх неможливі з причин
переродючіх підприємств
установи, організації, роботи
викликані неособистістю обслу
говування, а викликані не
неможливіх ремонтів і вал
такого розвитку такої роботи
Зробити з такої діл працю
опитувачі підписали, рос
мірі або на бажання пресид
миса надіється. Інший д

Володимир СНІТКО,
юриспрудент «Голосу Ук-
раїни».

Арбітражним судом м. Києва порушено справу про банкрутство щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Глобаліт К».

Адреса фірми «Гладко і К^о»:
252107, Київ-107, вул. Татар-
ська, 2-в к. 119. Р/р № 467720
в АКБ «Градобанк» № 02620421
в міському управлінні ПББ,
№ 164504 в міському ГСКС
управління Національного бан-
ку України.

Молектив раданці «Голосу України» англословне шире спів. тутти верстальниць комп'ютер. вого центру Г. К. Денисенко в приводе тяжкої втрати — смерті батька

СВІТЕЛЬСЬКОГО
Едуарда Нарцизовича

Енспрес-Інформація

квітня 1993 року. № 67-1567)

«МІНЯЮ КАБАНА НА ДВА КОРИТА»

Безперечно, найпопулярнішим жаром нашого складного сьогодення є об'ява. Во саме у них — тих «Куліно», «Міняю» та «Пропоную», м'яв у дзеркалі, — усе наше життя. Йкий блискучий матеріал для придяєнних істориків, котрі азімуться досліджувати наш постсодіалістично-доринковий час пач час — це об'яви.

Щоправда, на них чатуватимуть певні складнощі. Во, по-тодсьте, читати деякі наші об'яви і при цьому остаточно не з'ясувати згаду, — тут слід бути людяною психологічно за-гартованою.

Приміром, пояснити мені, що означає ось таке оголошення: «Комерційному магазину потрібні дві жілки — одна на заку-пільку, друга — на продажі?».

Або що, наприклад, означає ось така об'ява: «Продаються пудки собак тер'єра. Ровноді за бажанням покупки». Тобто хочеш, щоб пудень був нападком призером останньої виставки собак, — будь ласка; щоб пудень предком мало якутську лайку, — немає проблем; а якщо я хочу, щоб мій пудень був з роду улюблених собак кардинала Рішельє (щоправда, він називався тільки кішок), трах треба звернутися до автора цього оголошення?

Чи пропонують цікавенький обмін: «Міняю свиню (кабана) на ванну або два корита». Цього чоловіка, мабуть, замучили дружина разом з тещою: «У нас кабани повні діти, а ванни жодної! Дістань ванну, хоч трішки, або приймайши корито. Коли не виконаєш, того бажано, тоді начувайся...» Злякався, зажайно, чоловік такого погрозу (поставте себе на його місце) і побіг шукати ванну. Тільки ж знайти таку дефіцитну річ у наш час — справа delicate. Потикався він туди-сюди, немає ніякої ванночки, у хатині господарстві речі, щоб за-спокоїти дружину разом з тещою, то й варився кілька сіл. Хай той поспить, чоловіче, хай знайдеться та ванна, або хоча б два корита...

А скажіть-но мені, до якого життя треба діяти, щоб написати ось таке оголошення: «Продаються черевика, що вже носилися. На одному не ахтакіе шпурка». Хоча, мабуть, дарма пригадувати, бо ця трохи така ринкових стосунків, як сьогодні, і всі ми будемо продавати гумиди, до яких немає паль-та.

Вгадали треба бути завжди оптимістом. Проте зі в якому ра-зі не «купувати» на кшталт: «Знаю засіб швидкого обогачення. Щоб обогачити, переа-жіть 1000 крб.» Бо засіб цей старий, мов сніг: са-мому розквітло підобного року об'яви, може, «кільце» якийсь дурини.

Тоді цьому автоглаголюю громадянину, у свою чергу, чесно повідомити, що саме розклеювання оголошень і є тим засо-бом швидкого обогачен-ня. Все завжди просто і якому нехай. Хоча ін-коли зустрічається з об'я-вами, аді яких тебе охо-плює обудження з голови до п'ят. Читайте уважно: «Продаю квартиру за 6 т. БКВ». Все просто, як дві копійки разом, — людина чо-бути квартиру, отримавши за не нішто... ось тільки чот- — тисяч чот, може, тонн БКВ? Який тон, то, щоб я так жид, аби мірлати валюту на тонни. Якийо тисяч БКВ, то який саме зальоти — доларів, дотмарок чи, можа, бразильських круа-жир (пам'ятаєте, за які лауру акупили?) А що, круажер — не теж БКВ? Щоправда, за останнім відомостями з Наці-онального банку України, один доллар порівнює близько 15 тисяч БКВ круажерів. Якщо бразильська валюта підходить, то кляві в грошен купити цю квартиру?

А ось зовсім дивна об'ява: «Оголошується конкурс на за-міщення вакантної посади директора комерційної магазину. Кимого до кандидатів: аніца освіта за фактом та досвід ро-бота». Припустимо, що досвід, а, ось як бути з освітою? Цюс я не чуж по підготовку фахівців для комерційних магазинів. Для звичайних магазинів там пось є, а для комерційних — кудь. Тоді заміститися комерційний без директора — джон не почнуть розгукати директорів комерційних...

Втім, як кажуть японці, сміятися бачу — шкідливо. Тому разом з вами посумуємо над таким оголошенням: «Загублено на центральному ринку піччобіток жіночий і черевик чоловічий. Хто знайшов, прошу повернути за винагородою. Посуму-ємо, бо мучить передцуття: той щадильце, котрий відшукав азути, що бракує до пари, загинув за його тачу «анігароду», що знімається у світ за очі зупити на одну ногу чолові-чий черевиком, а на іншу — жіночий піччобіток».

Однак не хочеться закінчувати на пенесіній ноті. Тому під кінець ще одна об'ява, а ви самі спробуйте адогостити, що вона означає: «Загублено паспорт, хто знайшов, прохання не повертати».

Ні, тут справді збожезюєліш!

Едуард МІСЦЕВІЙ.
Фото Бориса СЕРЬОДІНА.

МИНУЛИСЯ ВАШІ ЧАСИ!

— Я від Івана Іванови-ча!

— То й що?

— Тобто як це, «то й що?»

— А ось так!

— Вам же людською мовою кажу, що я — від І-ва-ив І-ва-но-ви-ча!

— А-я-й-й! Громадя-нини! У вас є совість, чи вам не соромно?

— Дурите, я вас не зовсім розумію, може, щось сталося?

— Сталося! Минулися ваші часи! Діть зведи, поки я не викликала му-люцю! Ви, мабуть, ду-мали, що це корито бу-де «чичи»? Ні, газети треба читати, а не по-миналися! Все, з сьо-годнішнього дня Іван Іванович для нас не ав-торитет і згаду ніхто — пороки місці! З сьо-годнішнього дня ми обо-пругуємося з вас, високим класом, лише тих, хто прийшов від нашого до-рогого Федора Патропи-ча!

Олександр ПЕРЛЮК
Кропивки.

Народ нас, може, зрозуміє, але що скажуть люди?

Микола ЛЕВІЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Пуп землі

ПЮРЕ З БЕНЗИНОМ

Віктор Проконюк недовольно по-нурав на тарілку з картопляним пюре, на обідній залі притулюючи солов'я-гопірок.

— А м'ясо де? — зерехо зпитав.

— Там, звідси ти не бачиш, — з притиском відповів дружина Ліда. — Вже два дні, як людина Борис, що мо-жа нафери, з тої ж кави.

Борис, який Ліда рідні дідка, прибув як мина в брані, працював на м'ясокомі і незачежно для калого часу ретельно приглядав палітку кілець м'яса, з якого пере-ривався за мезі відношення, узявши було ва-ко. Бо нарешті незачежно почався за-везок соціалістичної, а тепер — наці-ональної кілометрії.

— Є колі, — не зникаючи напруже-но в голосі відповів Віктор Прокон-юк. — Не заправляй ніяк, бензини ні-має. Ех, м'ясокомі! Самостійно-сті закінчили! Тепер їдати ні на чо-му. З бужу ж в перті м'ясо автобуса-м з двома пересадками! Прикажуйте трохи! У вас бензин є?

— А кометич? — запитала Ліда чо-ловік, який похило мило поглядав по-сторон. — Шось я не пригадує, але у нас було щось так... ну, об'ява була...

— Невідома кометича в Польщі, кшталфеною відповів Віктор Прокон-юк. — Пам'ятаєш, я приїздив. Добре пішла. Але йшла, значе, у Франції. Ти бачила, по телестрою по-казував, французький мід не втрачати по-мисливця до глибокої старості.

— Тоді дивай пресидуватися до Франції, — діловито запропонував Лі-да. — Сільма хто жити? Хоч мигляти мететом!

— Тут! — озвався сніпок, потчу-ючи палітку Петі, — а де вироблять арабі?

— Десь у арабі, — замислено відпо-вів Віктор Проконюк, — не пам'ятаю точно, але з них...

— Тут, тут, тут, давайте правдімося до арабі! — захоплено загуків сніпок, який, на загуків джук, внісав у собі кілька бітальних кілець м'яса і прикладу кшталфів бачка. — Пам'ятає, раніше продавали арабі. Ви пам'ятаєте? Дуже смачно! Чоло-вік б'є!

— Е-е, до них не варто, сніпку. Ты

Державничко-хервочій ескіз

— Що обирають?

— Ну, як би той поспити, — сказав Віктор Проконюк, вгугнувши думка-ми, що відповісти сніпоку.

Розина стала сперечатися, до кого варто було б придивитися. Інтерес до арабі вано охоло, аніж у мезоні-ного Петі — кому пришло, коли той обирають. Було-що...

Втім, процес державничко-хервочій тривав недовго. Згелестрофолоу сусіда, Ліда-на подруга, з якою вона разом колись приїздила в одному промислі, а розпові-дувало загукало, щоб вони бігли до неї у Воєни, й чоловік, десь вбродивши, стів вагирет, вилупивши й сім пра-стів сімків, треба терпіння іста.

Віктор Проконюк пробурчав: «Аби знав, не б'є би що картоплі! Але було видно, що виступи у нього пошпінся».

Вона швидко збралася й пішла.

Сид, Сидла Бог, був бачний, і всі на-теж так, що розумний процес з орга-нізмам майже припинився. Во всі сили було кинуто на перетворення ладно-до, значе, що валився сніпок.

А нового дня — домі клопоти.

Ось приблизно з таких причин тро-єрних держав і всіх місцевості має досить проблем. А з республіки пере-дасть, — «схорані! Тільки не устою-ють, до кого правдімося».

Полтава.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Пародія

...Продиваж недавно Журавлюка,

Вже дів на околиці коріку І підпалювати дім.

На розділлі Журавлюка трам-Коси пар привиділись, з яким-Що робити — я, дивак, не знав.

Що ти хвилюєшся до чого? Не фукало? А нехай бачу!

Федір ГАРІН
(в вірша «Коси»)

Милу невідому Журавлюку Ще тоді любив журавлі.

Раптом діла зміна на доліку, І я неміло пожалі: Наче для сніпои — дівоки коси,

ДІВКА І КОРІВКА

Сейлі! І ваки, а ружух тримає. По сніпох водів бентежиться.

Іх, любіть, чи молотить — носом, не знав.

— Журавліко! — Я рожухі, клікав.

І, наперті, стежка приєдна. Родинявся я — а то корівка!

— Людськи, ругайте! —

Продиваж недавно Журавлюка —

Вгледів чийсь підпалювати дім.

Хто живе в нім — дівка чи корівка,

І до сні не розбігався в тім.

То для мене драма, коли драм По розділлі дівки пропала.

Чи таке колись було з вами? Хай таке ніколи не був!

Володимир СЕМЕНО.
Полтава.

**Василь
Павлович
КОМІСАРЕНКО**

441-89-46;
441-89-34,
441-89-44.